

Sangtekster

IKFF Sandnes

1. *En gnist er tent*
2. *I natt jag drömde*
3. *Den fyrste song*
4. *Mitt eget land*
5. *We shall overcome*
6. *Where have all the flowers gone?*
7. *What have they done to the rain?*
8. *Barn av regnbuen*
9. *Danse mi vise, gråte min song*
10. *Sommerfuggel i vinterland*
11. *Vår beste dag*
12. *Småsporven gjeng i tunet*
13. *No livnar det i lundar*
14. *Og vesle lerka*
15. *Nordnorsk julesalme*
16. *Skal gamal venskap kverva bort*
17. *Til ungdommen*
18. *Deilig er jorden*
19. *En sang om fred*
20. *Din tanke er fri*
21. *Lat oss strida og lat oss tru*
22. *Deponeringssalme*

En gnist er tent

Gerd Grønvold Saue

*En gnist er tent, den er blitt til en ild
vi kjenner dens kraft og vet hva vi vil
Det sitrer et håp og det stiger en bønn,
en lengsel fra far, en lengsel fra sønn fra datter og mor!
La leve vår jord
Drep ikke alt som skal spire og gro,
la leve hvert folk i trygghet og tro
Bygg våpnene ned, la jorden få fred!
La jorden få fred!*

*All krig er ond, fylt av redsler og savn,
for fred vil vi gå, i menneskets navn
Et liv har vi fått, vi vil eie det selv
i arbeid og drøm, og ikke som trell av krigsangst og frykt
Gjør livet vår trygt
Vennskap og tro det er alt som skal til,
vis tillit og brorskap, vis dere vi
Bygg våpnene ned, la jorden få fred!
La jorden få fred!*

*Vår tid er mørk, jorden trues av natt,
bruk dagen i dag, ta kreftene fatt
mot fattigdom, sult og mot våpnenes ild
Glem aldri den kamp du har viet deg til, si nei nå i dag
til løgn og bedrag!
Ikke atomvåpen, trusler og frykt
men vennskap og fred gjør mennesket trygt.
Bygg våpnene ned, la jorden få fred!
La jorden få fred!*

I natt jag drömde

Tekst: Cornelis Vreeswijk / Musikk: Ed McCurdy)

I natt jag drömde något som jag aldrig drömt förut
Jag drömde det var fred på jord och alla krig var slut
Jag drömde om en jättesal där statsmän satt i rad
Så skrev dom på ett reversal och reste sez och sa:

Det finns inga soldater mer, det finns inga gevär,
och ingen känner längre till det ordet militär.
På gatorna gick folk omkring og drog från krog till krog,
och alla drack varandra till och dansade och log.

I natt jag drömde något som jag aldrig drömt förut
Jag drömde det var fred på jord och alla krig var slut
I natt jag drömde något som jag aldrig drömt förut
Jag drömde det var fred på jord och alla krig var slut.

Den fyrste song

Tekst: Per Sivle / Musikk: Lars Søraas

*Den fyrste song eg høyra fekk
var mor si song ved vogga;
dei mjuke ord til hjarta gjekk,
dei kunne gråten stogga.*

*Dei sulla meg så underleg,
så stilt og mjukt te sova,
dei synte meg ein fager veg
opp frå vår vesle stova.*

*Den vegen ser eg enno tidt,
når eg fær auga kvila;
der stend ein engel, smiler blidt,
som berre ei kan smila.*

*Og når eg sliten trøytnar av
i strid mot alt som veilar,
eg høyrer stilt frå mor si grav
den song som allting heilar*

Mitt eget land

Olle Adolphson

Jag hörde musik någonstans som kom från en frusen orkester,
den kallas för terrorbalans och dansas av öster och väster
Vad bryr jag mig om öst och väst, jag vet ju bäst . . .
För när mänskorna har varandra bor de alla i samma land,
och jag är ju precis som andra och min hand är så lik din hand
Hela landet syns från mitt fönster huvudsta'n ligger i mitt rum,
och i taket gör lyktor mönster, det är dumt men jag är väl dum

Man säjer att ensam är fri den frie lär vara den starke
Men du och jag blir ändå vi och jorden får blommande marker
Och nätterna skimrar av bloss bara för oss . . .
För när mänskorna har varandra, bor de alla i samma land
och allting vi vill ge till andra kan du få ur min öppna hand
I min hand finns allt det jag drömmer, allt jag äger och allt jag har
Och den rädska som alla gömmer, just på den är din hand ett svar

Jag vet att en väldig raket skall gå mot en främmande himmel,
men säj mig en enda planet som jorden, för den ger mig svindel!
Och därför så stannar jag kvar, jag vet jag har . . .
Liksom du någonstans på jorden som jag kallar mitt eget land,
det är svårt att få tag på orden, men du vet hur det känns ibland
när man känner att allt är nära och att allt finns en mening i,
Ska det vara så svårt att lära det att människor - det är vi ...

Har du hört någon gång musiken, när jag fattar helt lätt din hand,
och i världen omkring finns riken, men dom är alla samma land ...

We shall overcome

*We shall overcome
We shall overcome
We shall overcome, some day
Oh, deep in my heart, I do believe
we shall overcome some day*

*We shall live in peace
We shall live in peace
We shall live in peace some day
Oh, deep in my heart, I do believe
that we shall live in peace some day*

*We'll walk hand in hand
We'll walk hand in hand
We'll walk hand in hand some day
Oh, deep in my heart, I do believe
that we shall overcome some day*

*We are not afraid
We are not afraid
We are not afraid today
Oh, deep in my heart, I do believe
that we shall overcome some day*

Where have all the flowers gone?

Pete Seeger

Where have all the flowers gone? Long time passing

Where have all the flowers gone? Long time ago

Where have all the flowers gone?

Yong girls picked them everyone

When will the ever learn? When will they ever learn?

Where have all the young girls gone? Long time passing

Where have all the young girls gone? Long time ago

Where have all the young girls gone?

Taken husbands everyone

When will they ever learn? When will they ever learn?

Where have all the young men gone? Long time passing

Where have all the young men gone? Long time ago

Where have all the young men gone?

They are all in uniform

When will they ever learn? When will they ever learn?

What have they done to the rain?

Joan Baez

*Just a little rain falling all around
The grass lifts its head to the heavenly sound
Just a little rain, just a little rain
What have they done to the rain?*

*Just a little boy standing in the rain
The gentle rain that falls for years
And the grass is gone, the boy disappears
and rain keeps falling like helpless tears
And what have they done to the rain?*

*Just a little breeze out of the sky
The leaves pat their hands as the breeze blows by
Just a little breeze with some smoke in its eye
What have they done to the rain?*

Barn av regnbuen

Lillebjørn Nilsen

En himmel full av stjerner, blått hav så langt jeg ser
En jord der blomster gror, kan du ønske mer?
Sammen skal vi leve, hver søster og hver bror,
små barn av regnbuen, og en frodig jord!

Noen tror det ikke nytter, andre kaster tiden bort med prat
Noen tror visst vi kan leve av plast og syntetisk mat
Noen stjeler fra de unge som blir sendt ut for å slåss
Noen stjeler fra de mange som kommer etter oss

Men si det til alle barna og si det til hver far og mor;
dette er vår siste sjanse til å dele et håp og en jord.
En himmel full av stjerner, blått hav så langt du ser
en jord der blomster gror, kan du ønske mer?

Sammen skal vi leve, hver søster og hver bror,
små barn av regnbuen, og en frodig jord!

En himmel full av stjerner, blått hav så langt jeg ser
En jord der blomster gror, kan du ønske mer?
Sammen skal vi leve, hver søster og hver bror,
små barn av regnbuen, og en frodig jord!

Danse mi vise, gråte min song

Einar Skjæraasen

Vinden blæs synna, og vinden blæs norda
Lyset og skuggen er syskjen på jorda
Sommar'n er stutt, og vinter'n er lang
Danse mi vise, gråte min sang

Innunder yta glir moldmørke årer
Blåveisen blømer i gråbleke vårer
Livstrua bryt gjennom tela og tvang
Danse mi vise, gråte min sang

Friarar er vi om vona er lite
Nynn om a Berit, så får du a Brita
Drøm på din sten at du sit på et fang
Danse mi vise, gråte min sang

Somme er fattige, somme er rike
Bare tel slutt er vi jamsis og like
Vegen er lystig, og vegen er vrang
Danse mi vise, gråte min sang

Sommerfuggel i vinterland

Halvdan Sivertsen

Æ så dæ i går på gata da byen lå kald og stor
Æ så du va ny i livet og æ så du var ny her nord
Og mora di bar en koffert med alt det ho eide i,
og du gikk og bar på hennes drøm om en gang å få bli fri

Og du ga mæ et smil, Sommerfuggel i vinterland
Ingen får ta fra dæ fargan du viste mæ
Å, må drømmen du bør bli sann,
Sommerfuggel i vinterland

Og mora di bør på minna om alt det ho har forlatt
Ho vet ikkje om ho ser igjen han som de tok ei natt
Nu hold ho dæ fast i handa, så gjør ho dæ varm og go'
Ho håpe du e velkommen hit så såran en gang ska gro

Og du ga mæ et smil, Sommerfuggel i vinterland
Ingen får ta fra dæ fargan du viste mæ
Å, må drømmen du bør bli sann,
Sommerfuggel i vinterland

Æ håpe vi tar imot dæ, æ håpe du slepp å frys
Æ vet du kan gi oss farge og latter og liv og lys
Æ så dæ i går på gata da byen lå kald og stor
Æ så du va ny i livet og æ så du var ny her i nord

Og du ga mæ et smil, Sommerfuggel i vinterland
Ingen får ta fra dæ fargan du viste mæ
Å, må drømmen du bør bli sann,
Sommerfuggel i vinterland

Vår beste dag

Tekst: Erik Bye / Melodi: Jon K. Rosslund

Kom og lytt til lyset når det gryr av dag!
Solen løfter sin trumpet mot munnen
Lytt til hvite sommerfuglers vingeslag:
denne dag kan bli vår beste dag
Stien som vi gikk i går, er like ny
Hemmelig som ved vårt første morgengry
Mangt skal vi møte, og mangt skal vi mestre!
Dagen i dag – den kan bli vår beste dag

Kom og lytt til dypet når vi ror mot dag!
Hør, maneten stemmer sine strenger
Løfterik er tonen i et fiskevak:
denne dag kan bli vår beste dag
Fjorden vår er like ny og blå og blank
Blikket ditt er fritt og ryggen like rank!
Mangt skal vi møte, og mangt skal vi mestre!
Dagen i dag – den kan bli vår beste dag

Kjære, lytt til mørket når vår dag er gått
Natten nynner over fjerne åser
Mangt har dagen skjenket oss av stort og smått
Mer, kan hende, enn vi har forstått
Månen over tun og tak er like ny
Men tier stille om vårt neste morgengry
Mangt skal vi møte, og mangt skal vi mestre!
Dagen i morgen skal bli vår beste dag!

Småsporven gjeng i tunet

Tekst: Arne Garborg / Melodi: Catharinus Elling

*Småsporven gjeng i tunet
og nippar korn og ribbar strå
og hev så god ei une
og ler åt katten grå
Pip, pip, det så seg lagar alle dagar
At Monsemann meg jagar,
men kan meg aldri få*

*Eg er så lett på vengen,
og Mons må sleikja seg om trut;
Kvitt, kvitt, den gamle drengen,
han fekk så mang ei sut
Og om i vide ringar hauken svingar,
eg bort meg kverv og kringar
og slepp av leiken ut*

*Eg lever dagar lette,
og er fornøgd, å ja, å ja!
Kvar dag eg fær min mette,
som eg det best vil ha
Pytt, pytt, kven spør om føda! Nok i løa!
Der ligg den rike grøda;
der kan eg berre ta!*

*Og tidd eg fær i joli
ein godbit fin av Veslemøy
Og frys det, hev eg skjol i
det gode, varme høy
Og så - kvitt, kvitt gomår'n! Så kjem våren
Då fri på vengen boren eg byggjer reir på øy*

No livnar det i lundar

Tekst: Elias Blix / Melodi: Ludvig Mathias Linderman

No livnar det i lundar,
no lauvast det i li,
den heile skapning stundar
no fram til sumars tid

Det er vel fagre stunder,
når våren kjem her nord,
og etter som eit under,
nytt liv av daude gror

Guds kyrkja lysa skulle,
som høgt på berg ein stad,
med sumar, utan kulde,
og utan soleglad

Guds ord vel alltid lyser,
den sol gjeng aldri ned
Det hus som Anden hyser,
ligg støtt i ljós og fred.

Du vår med ljose dagar,
med lengting, liv og song!
Du spår at Gud oss lagar
ein betre vår ein gong.

Då me med vigsla tunga,
med kjærleik heil og klår,
alt utan brest og sprunga
skal lova Herren vår.

Lerka

Per Sivle

Og vesle lerka, ho hev det so,
at finn ho ein tuvetopp fri for snjo,
so kved ho i med sin gladaste song,
so trur ho på vår med ein einaste gong
"Å hei! Å hi! Å tiriliti - å tirili tiriliti!»

Og vesle lerka, ho hev det slik,
at finn ho ein solstråle, so vert ho rik.
Då stig ho i høgdi og traller i lit
til sumar på jord, endå snjoen ligg kvit.
"Å hei! Å hi! Å tiriliti - å tirili tiriliti!»

Og lyngtuva, det er lerka sitt fat
Der set ho seg ned, og so fær ho seg mat.
Og når ho er mett, ho takker så glad
Vårherre for maten med kvitter og kvad
"Å hei! Å hi! Å tiriliti - å tirili tiriliti!»

Gud signe deg! Du er fuglen min, du!
Gud signe no deg med di glade tru!
Og møter eg kulde og snjo på min veg,
Gud gjev meg i soltru å kveda med deg:
"Å hei! Å hi! Å tiriliti - å tirili tiriliti!»

Nordnorsk julesalme

Trygve Hoff

Velsigna du dag over fjordan
Velsigna du lys over land
Velsigna de evige ordan
om håp og ei utstrakt hand
Verg dette lille du gav oss
den dagen du fløtta oss hit.
Så vi kjenne du aldri vil la oss
forkomme i armod og slit

Vi levde med hua i handa,
men hadde så sterk ei tru
Og ett har vi visselig sanna;
vi e hardhausa vi som du.
Nå har vi den hardaste ria,
vi slit med å karre oss frem
Mot lyset og adventstida,
d'e langt sør tel Betlehem

Guds fred over fjellet og åsen,
la det gro der vi bygge og bor
Guds fred over dyran på båsen
og ei frossen og karrig jord
Du ser oss i mørketidslandet
Du signe med evige ord.
Husan og fjellet og vannet
og folket som leve her nord

Skal gamal venskap kverva bort

Til nynorsk ved Hartvig Kiran

Skal gamal venskap kverva bort og ikkje setja far?

Skal gamal venskap kverva bort og det som ein gong var?

For det som ein gong var, min ven, for det som ein gong var

Eg drikk den gode skål med deg for det som ein gong var

Du tek ditt staup og eg tek mitt som gamle vener plar

Me drikk den gode skål i lag for det som ein gong var.

For det som ein gong var, min ven, for det som ein gong var

Eg drikk den gode skål med deg for det som ein gong var

Kom, tak mi hand, min trugne ven, og gjev meg di til svar

Eg byter glas og vin med deg for det som ein gong var

For det som ein gong var, min ven, for det som ein gong var

Eg drikk den gode skål med deg for det som ein gong var

Auld Lang Syne

Gjendiktet av Robert Burns

*Should auld acquaintane be forgot,
and never brought to mind?*

*Should all acquaintance be forgot,
and days of auld lang syne?*

*For auld lang syne, my dear, for auld lang syne,
We'll take a cup of kindness yet,
For auld lang syne*

*And here's a hand, my trusty frien'
And gie's a hand o'thine;
We'll tak' a cup o' kindness yet, for auld lang syne,
For auld lang syne, my dear, for auld lang syne,
We'll take a cup of kindness yet,
For auld lang syne*

Til ungdommen

Nordahl Grieg

Kringsatt av fiender,
gå inn i din tid!
Under en blodig storm
vi dig til strid!

Kanskje du spør i angst,
udekket, åpen;
hvad skal jeg kjempe med,
hvad er mitt våpen?

Her er ditt vern mot vold,
her er ditt sverd;
troen på livet vårt,
menneskets verd.

For all vår fremtid skyld,
søk det og dyrk det,
dø om du må – men;
øk det og styrk det!

Stilt går granatenes
glidende bånd
Stans deres drift mot dør,
stans dem med ånd!

Krig er forakt for liv,
fred er å skape
Kast dine krefter inn;
døden skal tape!

Edelt er mennesket,
jorden er rik!
Finnes her nød og sult,
skyldes det svik.

Knus det! I livets navn
skal urett falle.
Solskinn og brød og ånd
eies av alle.

Da synker våpnene
maktesløs ned!
Skaper vi menneskeverd,
skaper vi fred

Den som med høire arm
bærer en byrde,
dyr og umistelig,
kan ikke myrde

Dette er løftet vårt
fra bror til bror;
Vi vil bli gode mot
menneskenes jord.

Vi vil ta vare på
skjønnheten, varmen –
Som om vi bar et barn
varsomt på armen!

Deilig er Jorden

Schleskisk folkemelodi / Tekst: Bernhard Ingemann

*Deilig er jorden,
prektig er Guds himmel,
skjønn er sjelenes pilgrimsgang
Gjennom de fagre riker på jorden
går vi til paradis med sang*

*Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang
Aldri forstummer tonen fra himmelen
i sjelens glade pilgrimssang.*

*Englene sang den
først for markens hyrder;
skjønt fra sjel til sjel det lød
Fred over jorden, menneske, fryd deg,
oss er en evig Frelser født*

En sang om fred

Bertholt Brecht – til norsk v/Georg Johannessen

Fred over alle på jorden

Fred over arbeidet vårt

Måtte det alltid ernære

dem som arbeider hårdt

Fred over alle i landet

Fred over oss i vår by

Måtte den alltid gi hus til

den som gir andre ly

Fred over oss her i hjemmet

Fred over naboen vår

Måtte en fredelig nabo

være i fred hvor han går

Fred over barnet i vogga

Og over den som skal dø

Måtte vår jord bli oss vennlig

og gi oss det daglige brød

Din tanke er fri

Sveitsisk folkemelodi / til norsk v/Alf Cranner

Din tanke er fri, hvem tror du den finner
Den flykter forbi, slik skygger forsvinner
Den kan ikke brennes, av fiender kjennes
Og slik vil det alltid bli: Din tanke er fri!

Jeg tenker hva jeg vil, mitt ønske bestemmer
I stillhet blir det til i ukjente drømmer
Min tanke og lengsel vil bryte hvert stengsel
Og slik vil det alltid bli: Min tanke er fri!

Og tvinges vi inn bak jernslatte dører
Da flykter den vind som tankene fører
Fordi våre tanker kan rive ned skranker
Og slik vil det alltid bli: Vår tanke er fri!

Strid for fred

Arne Garborg

*Ja, lat oss stride,
og lat oss tru,
og byggje med tankar
ei bivre-bru
til den heilage, høge framtid!*

*Vi lever midt i
ei villmanns-tid
med blinkande knivar
og nevestrid;
og livet er som ein bloddraum.*

*Men vita skal me
og vone visst,
at ånd må vinne
på troll til sist,
og vit på den varge villskap.*

*Så lat oss tru
og stride som menn!
For trui er,
som det skrivi stend,
den makt som vinner på verdi-*

Deponeringssalme

Erik Bye - Melodi: Nisser og dverge

Nisser og dverge borer i berget
og de må bore så djupt som det går.
Små smilehuller der avfallsampuller
skal kose seg i millioner av år.

Rart kan det høres, men det kan gjøres,
bundet i berget der ligger de trygt.
Og er vi flittig med strontium 90
skal kommende slekter få gro uten frykt.

Ja, vi skal gi dem instrukser og si dem
hva de skal gjøre om titusen år.
Får de regjering med dataskolering
og teknisk moral er det klart at det går!

For, de må minnes hvor hullene finnes
der deres aner grov avfallet ned.
"Hvor var'e de la det"?
Ja, finner de svaret
skal fremtidens barn kunne sove i fred.

Alt er beregning, vi har det på tegning.
Ingenting kan jo gå fandenivold.
Men, sku det klikke, engst dere ikke,
bruk bare «Det Fennoskandiske Skjold».

Ja, gamle Norge med «Klipernes Borge»
har sure granitter som tåler en støyt!
Men skulle det sprekke og surkle og lekke
så vil vel de færreste merke en døyt!

*Fremtidens sønner må bore seg brønner
Alpha - Omega for all eksistens.
Men om vårt grunnvann blir deres munnvann?
Ja, da må vi håpe de har resistens.*

*Alpha-partikler i deres testikler
kan nok forvolde en ting eller to.
Men mutasjoner i år-millioner
er vanlig, det vet vi fra Darwin og co.*

*Sanctus Computer går så det tuter,
lyser oss veien til fremtidens land.
Deg kan vi like, komme ditt rike!
Men vær ufeilbarlig såfremt du kan.*

Epilog:

*Evolusjonen skal løfte nasjonen
høyt over grasrot og kålrot og slikt.
Men neste vinter skal jaggu en splinter-
ny datamaskin skrive utvalgets dikt!*